

ἄλλος ἀπ' τὴν ἀπεργίαν εἶναι ποῦ δὲ φροντίζουμε ἑμεῖς ἢ τὰ δέξασθαι καὶ οἱ συγγενεῖς μας ἢ, ἂν φροντίζουμε, ποῦ δὲ φρόντισαν οἱ πατέρες μας νὰλλάξῃ ἢ κοινωνικὴ κατάστασις ποῦ φέρνει τὴν ἀπεργίαν. Ὅταν ἐσύ, ἐνῶ ἔχεις μιὰ πέννα καὶ μισθὴ στήλη στὴ διάθεσὶ σου, κάθῃ καὶ γράφεις φλυαρίες ἀντὶς νὰ πολεμῇς νὰ γκρεμιστῇ αὐτὸ τὸ κεφαλαιοκρατικὸ κοινωνικὸ εἰκοδόμημα ἢ τοῦλάχιστο νὰ ὑποστηρίξῃς τοὺς ἀπεργούς, γιὰ νὰ τελειώσῃ μιὰ ὥρ' ἀρχύτερα ἢ ἀπεργία καὶ νὰ μὴ γίνεταί συχνά, δίκιο νὰ ὑποφέρῃς, δίκιο καὶ νὰ μὴν τρῶς ἀκόμα.

Ο Δ. Χ. Ἀφοῦ μιλήσαμε γιὰ τὸν Γ., ἂς μιλήσουμε καὶ γιὰ τὸ Δ. Χ., τὸ Μήτσο Χατζόπουλο, ποῦ τώρα, βλέπω, γράφει στὸ «Ἐμπρός». Ἐνα τελευταῖο του χρονογράφημα μὲ τὸν τίτλον «Τὸ Χειρόγραφον» ἀξίζει νὰ διαβασθῇ. Καὶ πολὺ συχνὰ γράφει ὁ Δ. Χ. πράγματα ποῦ διαβάζονται. Σάμπως ὅμως ἔχει καὶ ἀναποδιᾶς σὲ μερικὰς περιστάσεις καὶ σὲ μερικὰ ζητήματα, ὥπως στὸ γλωσσικό, καὶ τὸ ρίχνει ὅζω, ὅταν γράφῃ σχετικὰ μ' αὐτά. Δὲν ξέρω ἂν φταίῃ ὁ κοσμοπολιτισμὸς του γι' αὐτὸ ἢ τίποτ' ἄλλο, ἀλλὰ μοῦ φαίνεται πῶς, ἀφοῦ στήν Ἑλλάδα καὶ γιὰ τοὺς Ρωμαίους γράφει καὶ σ' αὐτοὺς θέλει νὰ ἐπιδράσῃ, πῶς δὲν εἶναι σωστό, ἐπειδὴ κάπια ζητήματα ποῦ τοὺς ἐνδιαφέρουν τοὺς Ρωμαίους δὲν εἶναι τοῦ παγκόσμιου ἐνδιαφέροντος, νὰ τὰ μεταχειρίζεται ὁ Δ. Χ. ἔχι μὲ τὴν προσοχὴ καὶ τὸ σεβασμὸ ποῦ τοὺς πρέπει.

ΑΞΙΑΝΑΓΝΩΣΤΑ. Ἀξίζει τὴν προσοχὴ τὸ χτεσινὸν ἄρθρον τῆς «Ν. Ἡμέρας», ποῦ πραγματεύεται γιὰ τὸ αἶσθημα τῶν περισσότερων Ρωμαίων πρὸς τὰ διάφορα ἔθνη τῆς Εὐρώπης καὶ τὰ Κράτη τους. Ἀληθινὰ τὰ ὅσα λέει. Καὶ τοῦ «Ἐμπρός» τοῦ χτεσινοῦ τὸ ἄρθρον ἀξιοκίνητο. Μιλάει γιὰ τὴν πονηρὴ πολιτικὴ τῆς Βουλγαρίας πρὸς τοὺς συμμάχους τῆς καὶ λέει πῶς ἡ Ἑλλάδα δὲν πρέπει νὰ δεχτῇ νὰ συζητήσουν μοναχῆς τους Βουλγαρία καὶ Σερβία γιὰ τὸ ζήτημα τῆς μεταξὺ τους μοιρασίας. Ἀξιοκίνητα καὶ ὅσα δημοσίευσεν πρὶν 1—2 μέρες ἢ «Ἀκρόπολη» γιὰ τὴν σημασίαν τῆς Θράκης, ἐπίσης καὶ ἓνα ἄρθρον τοῦ Ἀντ. Πεταλά στὸ προχτεσινὸν «Σκρίπ» γιὰ τὴν τύχην τῶν Ἑλληνικῶν πληθυσμῶν ποῦ θὰ περιλάβῃ τὸ Βουλγαρικὸ κράτος. Ὁ Πεταλὰς τονίζει κατὰ πούχῃ σκοπὸν κέγῳ νὰ τὸ τονίσω, ὅτι πρέπει νὰ φροντίσουμε, αὐτοὶ οἱ Ἕλληνες ἔχι

μόνο νὰ γίνουμε ἀπλῶς πολῖτες τοῦ Ἑλλήν. κράτους, παρὰ καὶ νὰ μὴν ἔχουν κίνητρο νὰ διωχτοῦν ἀπὸ τὸν τόπον τοῦς ἢ νὰ χάσουν τίποτα ἀπὸ τὴν ἐθνικὴ ὑπόστασίν τοῦς καὶ τὴν κοινοτικὴ αὐτονομία.

Σημειώνουμε ἀκόμη, ἂν καὶ πάλιν κάπως, ὅτι ἀριστοῦργημα εἶταν μιὰ ἀνταπόκρισις τῆς «Πατρὶς» ἀπ' τὴν Αὐλῶνα τὴν προάλλες μὲ τὸν τίτλον «Ἡ Εὐθυμὸς ὑπερέττα τοῦ Ἀλβανικοῦ κράτους».

ΣΤΡΑΤΟΛΟΓΙΑ. Πληροφορίες ἀπ' τὸ Μελένικο λένε ὅτι στρατολογήθηκαν ἐκεῖ ὅλοι οἱ Ἑλληνες καὶ οἱ Τοῦρκοι ἀπὸ 20 ὡς 30 χρονῶν καὶ στάλθηκαν πρὸς ἀγνωστὴν διεύθυνση. Καὶ ἔχι μόνο στὸ Μελένικο, παρὰ παντοῦ τὰ ἴδια ἔκαναν ἢ προσπαθοῦν νὰ κάνουν—γιατὶ ὅσο μπορεῖ τοὺς ἐναντιώνεται ὁ Ἑλλ. πληθυσμὸς—οἱ Βούργαροι. Ἡθέλαμε νὰ ξέρουμε, διαμαρτύρεται γι' αὐτὰ ἡ Ἑλλ. κυβέρνησις ἢ ἀγρὸν ἡγόρασε; Μὲ τί δικαίωμα ἢ Βουλγαρία, πρὸ τοῦ συμφωνηθῆναι καὶ μέρη θὰ μείνουν τελειωτικὰ δικά της καὶ πρὸ τοῦ γίνῃ ἢ προσάρτησίν τοῦς καὶ καθοριστῇ ἡ τύχη τῶν ἀλλόφυλων κατοίκων, πιάνει καὶ στρατολογεῖ καὶ ξεσπιδίζει τοὺς ἀνθρώπους;

ΤΑ ΙΔΙΑ ΚΑΙ ΧΕΙΡΟΤΕΡΑ. Εἶδαμε καὶ τοὺς νέους ὄρους τῆς εἰρήνης, ποῦ θένε οἱ Δυνάμεις νὰ ἐπιβάλλουν στοὺς Συμμάχους. Γιὰ τὴν Βουλγαρίαν ὅλα μέλι γάλα. Γιὰ τὴν Ἑλλάδα ὅλα ἀνάποδα καὶ κατὰ χειρότερα παρὰ πρὶν, γιατί τώρα ἔχωσαν στοὺς ὄρους καὶ τὸ Ἀγιονόρος, πῶς θὰ κανονίσουν αὐτὰς τὴν τύχην του. Νὰ δοῦμε τοῦλάχιστο, ἢ παραίτηση τοῦ Μαυροβουνιοῦ ἀπὸ τῆς Σκόδρας θὰ μᾶς φέρῃ ἑμᾶς τίποτα καλὸ στὰ δυτικὰ μας;

27. 4. 913.

ΛΥΔΟΣ ΠΟΛΑΒΡΟΣ

ΤΑ ΕΡΓΑ ΤΟΥ ΜΑΒΙΔΗ

Ἡ Ἐπιτροπὴ γιὰ τὴν ἔκδοσιν τῶν «Ἀπάντων» τοῦ ἀλησμόνητου Μιαδιλῆ, παρακαλεῖ ὅσους ἔχουν γράμματα τοῦ νὰ τῆς τὰ στείλουν στὰ γραφεῖα τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Ὁμίλου (4 Λέκκ) γιὰ νὰ δημοσιευθοῦν στὴν ἔκδοσιν. Τὰ γράμματα αὐτὰ θὰ ἀντιγραφθοῦν καὶ θὰ ἐπιστραφοῦν ἀμέσως.